

תתן לראשך זהר לנפש

לע"נ הצדקת תיתה בת מיא ע"ה, הצדקת בת זוריה ע"ה, הצדקת רשילה בת מיא ע"ה

פרשת אמור - והכהנים הלויים

י-ם אשקלון חיפה ב"ש

הד"נ: 19:13 19:14 19:13 19:16

צ"ש: 20:04 20:06 20:04 20:07

ר"ת: 20:58 21:01 20:58 21:01

פרקי אבות - פרק ד'

גיליון 175

פניני הפרשה

עוון קדושת בית הכנסת

"אך בעשור לחודש השביעי הזה יום הכפורים הוא... אך בחמשה עשר יום לחודש השביעי... בסוכות תשבו שבעת ימים" (כ"ג - כ"ז ל"ט מ"ב)

הרה"ק רבי יששכר דוב מבעלזא אמר רמז נפלא על הפסוק "אלוהים דבר בקודשו אעלוה אחלקה שכס ועמק סוכות אמדד" (תהלים ס) יום הכפורים, הוא יום שניתן למחילה ולסליחה על כל עוונותינו, וכן בארבעה ימים שאחריו עד סוכות, אלו ימים שישראל עסוקים וטרודים במצוות ואינם עושים עוונות. כמו שאומרים חז"ל, על יום ראשון של סוכות, ראשון לחשבון עוונות, והנה בשנה יש 365 ימים, ומתוכם 5 ימים נקיים בלי חטא, ונשארו 360 ימים, בהם האדם מתלכלך בחטאים. וזה הרמז בכתוב "אלוהים דבר בקדשו" הימים המקודשים ללא חטא הם חמישה, ובהם אעלוה אשמה ב - ה' ימים, אחלק-ה מתוך 365 ימות השנה, וישאר שכס = 360 ימים שבהם נכשלים בעוונות. אבל הקב"ה אב הרחמן, רוצה שגם באותם 360 ימים לא נתלכלך בחטאים, לפיכך "ועמק סוכות אמדד" והכוונה, כי שיעור הכשר סוכה שלוש דפנות, וכל דופן כשר עד 20 אמה, ואמה = 6 טפחים, נמצא ב - ג' דפנות

אשר כל דופן 20 אמה כפול 6 טפחים = 360 נמצא כל טפח מכון כנגד יום אחד בשנה, לכפר על כל ימות השנה, וזהו שרמזו "ועמק סוכות אמדד" פירוש אמדד עמקו וגבהו של שיעור הסוכה שהוא 360, לכפר על 360 ימי השנה שבהם עושים עבירות רואים מכאן, כמה הקב"ה אב רחמן, שחפץ שתמיד נהיה נקיים מעוונות, וכך נחיה חיים מאושרים ושמחים, שהרי כל הצער והייסורים שמגיעים לאדם, הם מחמת עוונותיו, ולולא העוונות לא היה לאדם שום צער ומכאוב רק חדוה ושמחה וגם הצער והייסורים כותב הר"ן בדרשותיו שבאו רק שהאדם ישים לב לחזור לדרך המוטב ולא ח"ו שיסבול והנה אנו רואים את רחמיו של הקב"ה שהוציא אותנו מתקופה של שנתיים וחודש של קורונה כמעט לגמרי, צריכים אנו להללו ולשבחו ובמיוחד להודות לו שהרי אמרו חז"ל (דברים רבה ב לז) כל הנשמה תהלל יה שעל כל נשימה ונשימה חייב להלל, ובפרט להיזהר בקדושת בית הכנסת ובית המדרש. ושמעתי ממנהל ת"ת פרי חדש ב - ב"ב שסיפר שהרב קראי היה מגדל יתומים, ואחד מהיתומים הגיע לגיל בר מצוה, וכשהרב קראי הגיע לבר מצוה, הוא ראה שהיה אדם אחד שהיה מקבל

הבה"ח ישי אריאל מזון נ"ו

את המוזמנים, והתפלא שהוא לא מכיר אותו כיוון שבמשך השנים של הנער בר מצווה מגיעים משפחה ומכרים לבקר אותו והוא אף פעם לא הגיע, אז הרב קראי ניגש לחתן בר מצווה ושאלו מי האדם הזה שמקבל את אורחים אמר לו תיגש אליו ותגיד לו שיספר לך את הסיפור שמפורסם במשפחתנו, באמת זה מה שהוא עשה, אמר לו אותו אדם אני לא יכול עכשיו, בסוף האירוע תבוא ואני אספר לך, הרב קראי שאין דרכו להישאר הרבה זמן בשמחות נישאר, וסיפר לו שהוא היה ידד טוב של אבא של הנער בר מצווה, ואחרי מיתת האב הוא הגיע בחלום לחתן בר מצווה, וראה אותו בחלום עם מלא פצעים בפנים ובידיים, ושאלו בגלל מה הוא נראה כך, אמר לו זה בגלל שהיינו מדברים בקבלת שבת בבית הכנסת, אפילו שאין איסור להפסיק בדיבור בקבלת שבת, כיוון שדיברנו בבית הכנסת נענשתי, מאותה שבת שאחרי החלום הוא קיבל על עצמו להתחזק בקדושת בית הכנסת, ולפרסם את הסיפור ברבים מהי חומרת קדושת בית הכנסת, נתחזק כולנו יחד לשמור על קדושת בית הכנסת.

שבת שלום ובשורות טובות.

כוחה של אמונה

אמרה לי, "אם את מחוברת לקו הצניעות ומתחזקת, בעזרת ה' תראי ישועות". גם בעת הולדת הבן התחזקתי בצניעות לשמירה, ובחסדי שמיים מרובים - נולד תינוק בריא ושלם, עם רגליים בריאות וישרות, עד מאה ועשרים. יהי רצון שילך תמיד בדרכים ישרות! זכינו לראות שהצניעות מגינה ומצילה. הבטחתי (בלי נדר) לפרסם לזיכוי הרבים.

לפני הולדת בני שיחי, באחת הבדיקות השגרתיות, אמרה לי הרופאה שהיא רואה עיוות בכף הרגל שלו, לא עליכם. הרופאה שלחה אותי לערוך בדיקות רבות... באותו רגע קיבלתי על עצמי להתחזק בצניעות. במשך כל התקופה נערכו לי בדיקות רבות, ובכולן נצפתה אותה בעיה. הרופאה הסבירה לי על הניתוח המתוכנן, ודרכי הטיפול בבעיה... אגב, עד היום קיימים אצלי הצילומים מהבדיקות. הלכתי לרבנית קולדצקי להתברך, והיא

לעילוי נשמת
תיתה בת שמנונה ע"ה, ר' יששכר בן כמסיה ז"ל, פלילה בת שלביה ז"ל. רבקה בת רחל ע"ה.

שואלים ודורשים

ר' אחיפה בן נותה, ר' שושן בן שלביה.
ר' שמעון בן פרחא, ר' משה זקן בן פלילה.

שאלה: שמעון שאל את אביו מה נהגים לעשות ברכות התורה כפי קורא אחת? ור' אין
הפסק דין? תורה?

תשובה: הטעם שמברכים ברכות התורה בבוקר מחדש הרי אין הפסק ללימוד תורה, כיוון שנעשה האדם
בריה חדשה בבוקר. (ואני תפילה ח"א)

"אלה הם מועדי... ששת ימים תעשה וביום השביעי שבת שבתון" (כג ב-ג) אמר הגאון רבי אליהו מוילנא זיע"א שבפסוקים אלה
יש רמז למועדים שבהם מותרת המלאכה לצורך אוכל נפש. "ששת ימים תעשה מלאכה" – בשישה ימים טובים התירה התורה
לבשל לצורך החג, ואלו הם: יום א' של סוכות, שמיני עצרת, יום א' של פסח, שביעי של פסח, שבועות ויום א' של ראש השנה
(מהתורה ראש השנה הוא יום אחד). "וביום השביעי" – ביום הכיפורים אסורה מלאכה לצורך אוכל נפש, ומשום כך הוא נקרא
"שבת שבתון" (וקראת לשבת עונג).

שאלה: יוחאי שאל את קרא ברכות התורה והסתפק האם צ"ל לחזור ולקרא שוב?
תשובה: לספרדים ברכות התורה חיוסם מדרבנן ולכן אם מסופק אם בירך אינו חוזר ומברך. ונכון שיכין
לפטור עצמו בברכת אהבת עולם או ע"י אדם אחר שיברך ויציא אותו ידי חובה. (ואני תפילה ח"א)

"לנפש לא יטמא... כי אם לשארו" (כא, א-ב) וברש"י הק' אין שארו אלא אשתו, ויש לדקדק למה מנה את אשתו לפני אביו ואמו,
הרי בודאי הם יותר חשובים אצלו. ויש ליישב ע"פ הגמרא (ע"ז יג) כהן רשאי לצאת לחו"ל לשאת אשה אע"פ שארץ העמים
מטמאה ע"י אור שלה, ולפי"ז יתפרש 'לנפש לא יטמא' שלא יטמא נפשו בטומאת ארץ העמים 'כי אם לשארו' כדי לישא אשה
שנקראת כאן שארה יכול לצאת לחו"ל ולהיטמא בטומאת ארץ העמים (כסף נבחר)

שאלה: אצלנו נכנס אבית הנכנסת לפני שקרא ברכות התורה, ויש א"ל את הצבור
שאוהבים קדושה והסתפק האם יבא לענות?

תשובה: מי שנכנס לבית הכנסת בשעה שהציבור אומרים קדושה או ברכו והוא לפני ברכות התורה יענה
כל הקדושה וגם ברכו. (ואני תפילה ח"א)

"עין תחת עין שן תחת שן" (כד, יט-כ) דברי רבותינו שפירשו (בבא קמא פד). שהכוונה לממון מרומזת בפסוק שלפנינו, שהיה
לו לכתוב "עין בעד עין". ולמה כתב "עין תחת עין"? אלא שבא לרמז שהעונש על פגיעה בעין הוא "תחת עין", האותיות הנמצאות
מתחתם (אחרי) לאותיות המילה ע"ל, אחרי האות ע' באה פ', אחרי האות י' באה אות כ' ואחרי האות נ' באה האות ס'. שלוש
אותיות אלו מצטרפות למילה "כסף" – רמז לדבר שהפוגע בעין חברו משלם את ערך העין (קול אליהו)

דיון הלכתי

הרב יובל אברהמי שליט"א

אחד שרדף אחר הרודף להציל את הנרדף, ושבר כלים בין של רודף
בין של כל אדם פטור כדי שלא יבאו מלימנע מלהציל את הנרדף. ולכן
למשל אם לוי הרואה את ראובן רודף אחרי שמעון, וכדי להצילו זורק
עליו חפצים של אנשים אחרים, פטור אותו חז"ל מהנזקים שעשה. ומכאן
נלמד להלכה שכל מצב של פיקוח נפש, הדורש מאיתנו מעשה חזק כדי
להציל נפש מירא, כגון לשבור חלון להציל תינוק, לשבור דלת וכיוצא
בזה, המזיק פטור על מעשהו, ומצווה גדולה עשה, והסכמת הפוסקים
שכל מקום שיש חשש קטן של פיקוח נפש יש לשבור חלון ולא להמתין.

מעשה שראיתי בעיניי, הגעתי לערוך קניות לכבוד שבת ביום
חמישי בלילה, והנה רכב חונה מול הכניסה לחנות, ואני מבחין
בתינוק ישן על כיסא ברכב במושב הקדמי. ראיתי שהרכב סגור,
ומיד הרמנו קול מי שכח תינוק. חלק מהאנשים שבאו טענו שאין
לשבור את החלון כי לילה והרכב אינו חם, והיה מי שרצה לשבור
את החלון, ובחסדי ה' מיד הגיע אבי הבן. ואכן נשאלה השאלה
האם יש חובה לשבור חלון במצבים כאלו, והאם שובר החלון יצטרך
לשלם על הנזק? תשובה הגמרא במסכת סנהדרין (עד.) מלמדת
אותנו הלכה חשובה בנושא זה של הצלת נפשות, כאשר המעשה
גובל בנזק שנעשה לממון תוך כדי הצלת אדם, וכך אמרו רבותינו,
ונמחיש זאת בדוגמה: אם אנו רואים יהודי שנמצא במצב סכנה,
במקרה שיהודי אחר רודף אחריו להורגו, כגון ראובן שרודף אחרי
שמעון להורגו, מוטל חיוב על יהודי שרואה מקרה כזה להציל
את שמעון הנרדף מדין "אל תעמד על דם רעך" ואמרו רבותינו,

הנהגה אישית! מֶרֶן הַגָּאוֹן רַבִּי עֹבַדְיָה יוֹסֵף זצ"ל הַרְאָשׁוֹן לַצִּיּוֹן וְנֹשֵׂא מוֹעֶצַת חֲכָמֵי

למה נכנס מֶרֶן לַתּוֹךְ הָאָרוֹן וְלִמַּד שֵׁם

בַּהֲתַמְדָּה?

רַבִּי דוֹד עֲזָרִי מֵאֲרָצוֹת הַבְּרִית מִסְפָּר

בַּהֲעֲרָצָה:

לפני שנים רבות זכינו לארח את מֶרֶן בְּבֵיתֵנו לשבת. לפני כניסת השבת, כאשר הראינו לרב את החדר בו ילון, שאל: "האם ישנה אפשרות לסדר כאן איזושהי תאורה למשך הלילה? אינני מעוניין במנורה בעלת עוצמה, זה עלול להפריע לרבנית לישון, רק אור קטן וקלש".

"כדי לקבל אור קלש יש אפשרות לפתוח

את הדלת של הארון הזה" – הראיתי לו את

הארון שבתוכה קבועה נורה, "וכך אפשר

להנות מהאור", אמרתי.

בדק הרב את העניין והחווה את דעתו:

"מצוין! בדיוק אור כזה רציתי".

אולם כשהגיע הלילה, היסס הרב אם אכן

לפתוח את דלת הארון לרווחה: אולי בכל

זאת האור החלש הזה יפריע לרבנית לישון?

זאת כמובן לא רצה, אך גם להעביר לילה

שלם ללא לימוד תורה – לא יתכן. מה עשה?

הוא מצא פיתרון גאוני:

הוא לקח כיסא, הכניס אותו לתוך הארון

ועליו התיישב ללמוד במשך כל שעות

הלילה, ברענונות ובהתמדה, מבלי לשים לב

לתנאים יוצאי הדופן בהם היה נתון...

ילדודים

משפט חזק
לא צריך גבורה
בשביל לריב,
צריך גבורה
בשביל לוותר!

מי שהוריד לך
את המדבקה "דיי
לאלמות" מהאוסו אם
אני תופס אותו אני
הורג אותו.

רב שואל תלמיד: "אם יש לך
שני בתים, אתה נותן אחד
לצדקה?"
"כן!"
"ושני מכוניות?"
"ברור!"
"ושתי תרנגולות?"
"לא!"
"למה לא?"
"כי באמת יש לי שתיים!"

אם אומרים על
שואב רובוטי
שהוא "משאיר"
אבק למתחרים,
זה טוב או לא?

כשמישהו אומר לך
שאתה הבן אדם
האחרון שהוא יפגע
בו חשוב שתזכור
שאתה אחרון, אבל
ברשימה

שו"ת שומרים על הלשון!

הרה"ג מנחם מנדל פוקס שליט"א

שאלה:

באמצע אסיפת צוות התעלפה אחת החברות. אני ידעתי שהאישה הזאת סובלת מבעיה רפואית, ודיווחתי על כך לצוות האמבולנס, לעיני חברות נוספות. האם עברתי על איסור לשון הרע? תשובה:

הדרך הראויה לדווח לצוות האמבולנס במקרה כזה היא, כמובן, בשקט ובצניעות.

אפשר לכתוב את הדברים בפתק ולמסור לצוות המטפל, כדי לא לפרסם את המידע בפני אנשים נוספים, מלבד אלו שצריכים לדעת בשביל תועלת מעשית. ייתכן שבמקרה זה לא הייתה אפשרות לפעול בצורה הזאת, בגלל הבהלה הגדולה והצורך בהגשת טיפול מיידי, ואז באמת נהגה כראוי ולא עברה על איסור. אולם אם אכן הייתה אפשרות לדווח בלי שהחברות תשמענה, והמספרת עשתה זאת ברבים, הרי עברה על איסור לשון הרע.

וקראת לשבת

מי

כשהפציע אור ראשון של שחר, יצא מינג מארמונו של הקיסר והחל את דרכו אל הכפר נואדנג שבדרום סין, הסיבה ליציאתו המהירה והמוקדמת הייתה משלוח הבדים שקיבל הקיסר לפני מספר שבועות... אלא שבתוך משלוח הבדים הקבוע שהגיע לארמון נוספה הפתעה מיוחדת, לעגלה העמוסה בגלילי בד צבעוניים ויקרים, צורף הפעם גליל של בד משי רך ונעים במיוחד, אריג קל ואוורירי עם מראה נוצץ ויקר. הקיסר שהתלהב מבד המשי החדש החליט שמעכשיו כל הבגדים שלו

יכנו אך ורק מהבד היקר. וכך נבחר הכפר המנומנם שאליו נשלח מינג שהיה אחראי על בדי המשי של הקיסר – כדי להפוך אותו למקום הייצור המרכזי עבור המשי המלכותי החדש. השמחה וההתרגשות בכפר עלתה על גדותיה, כאשר הם שמעו ממינג על התפקיד החדש שבו זכו. כבר באותו יום החלו התושבים להשקיע זמן ומחשבה במטרה ללמוד כיצד להפעיל את הייצור המורכב והרגיש של המשי. ולאחר מספר חודשים של עבודה מאומצת יצא מינג בדרכו חזרה לארמון כשאייתו עגלה עמוסה במשלוח הראשון של גלילי משי צבעוניים בשביל הקיסר. גם אחרי שעזב מינג, נמשכה העבודה בכפר במרץ, ואחת לכמה חודשים היה יוצא משלוח נוסף לארמון הקיסר שהיה מרוצה מאוד מעבודתם של תושבי הכפר ודאג להעביר תשלום מכובד לתושבים. עם הזמן החל הכפר הישן להתחדש ולהתבסס. תהליך ייצור המשי הפך להיות מהיר ומדויק יותר, עם פחות טעויות ובזבוזים – מה שנתן לכפר הקטן את האפשרות לספק את הבד היקר גם בשווקים שבהם עבר המשלוח בדרכו לארמון. כך שעם הגעת הבד החדש למקומות נוספים הביקוש למשי גדל משמעותית, ואיתו כמובן גם ההכנסות לכפר. עד שתוך שנים ספורות הפך הכפר נואדנג למעצמה לייצור משי והבדים שייצרו בו נשלחו לכל רחבי סין הגדולה. אלא שדווקא אז, כשהכל נראה מושלם, דברים

החלו להתערער...

בסיומו של עוד יום עבודה ארוך, יאנג – שהתמנה לאחרונה לאחראי על פס הייצור הראשי במפעל המשי של הכפר, עשה את דרכו חזרה לביתו יחד עם חברו צ'או. "זוכר איך זה התחיל?" שאל יאנג. "אף אחד לא דמיין לעצמו שנהפוך להיות מעצמה של משי", נאנח יאנג בסיפוק. "כן..." אמר צ'או. "אני מקווה שהמנהל החדש של פס הייצור לא יאכזב..." התבדח צ'או כשהוא מחייך לעבר חברו יאנג שלא כל כך אהב את ההתבדחות על חשבונו והשיב בתקיפות: "המנהל החדש הזה, הוא הסיבה היחידה

להצלחה הגדולה של המפעל", הרעים יאנג בקולו לעבר צ'או ההמום "בלעדי לעולם לא היינו מגיעים להצלחה שלנו ואם משהו לא מתאים לאחד מהעובדים..." הוסיף יאנג עוד כמה שיעולים שאי אפשר היה להתבלבל בכוונתם. "הוא מוזמן לעזוב את המקום!" סיים יאנג בתקיפות ופנה לביתו כשהוא משאיר לבדו את צ'או ההמום. למחרת כשהגיע צ'או למפעל הוא עדיין היה נרעש מהשיחה בינו לבין יאנג אמש. אך כשניסה להגיע לחדרו של יאנג כדי ליישב ביניהם את ההדורים, הוא נתקל בעוזר החדש של יאנג שהודיע בקרירות כי המנהל החדש לא יבזבז את זמנו על שיחות עם פועלים פשוטים ופקד עליו לחזור לעבודתו. עד סוף המשמרת כל

כפר המשי עוז ארבל

העובדים בפס הייצור הספיקו לשמוע מצ'או על היחס המזלזל מהמנהל החדש. מכריו של יאנג צידדו בו ותקפו את האמירה של צ'או, לעומת זאת חלק מהפועלים יצאו בחריפות כנגד יאנג ודרשו לפטר אותו מתפקידו החדש. המהומות התרחבו והמשיכו לאורך כל אותו היום כשהן סוחפות את כל העובדים במפעל להאשמות הדדיות וחלול אחד בשני. עד שבסוף אותו היום כולם היו מסוכסכים עם כולם. מכאן, הדרך לפגיעה באספקת הייצור של המפעל הייתה קצרה. כבר בסוף אותו שבוע המפעל לא עמד במכסות הייצור מה שגרם לעיכוב באספקה ולחובות למפעל. לאחר כמה חודשים של גרירת רגליים לא נותרה ברירה וייצור המשי במפעל הושבת. תוך זמן קצר הכפר המשגשג והמצליח הפך לכפר מחולק ומסוכסך, מוזנח וירוד. השמחה ואיכות החיים נעלמו מפניהם של התושבים והם חזרו במהרה למציאות קשת היום שהייתה להם קודם ההצלחה הגדולה. תושבי הכפר נפוצו לכל עבר במטרה לחפש מקורות פרנסה חדשים והידע הייחודי שנצבר בכפר על ייצור המשי הלך ונעלם. המחסור במשי, שהורגש בכל רחבי סין, לא פסח על ארמונו של הקיסר. אחרי ששמע הקיסר על מה שארע בנואדנג, הוא הקפיד להמשיך ולהתעדכן מידי שבוע. הוא חיכה לשמוע שהסערה בין התושבים חלפה ושהם חוזרים להתנהל ביניהם בצורה אחראית ומכבדת. כשהגיעה סוף סוף הידיעה המיוחלת לארמון, יצא שוב מינג בהוראתו של הקיסר אל הכפר נואדנג שבדרום סין כדי ללמד מחדש את סוד ייצור המשי ובכך לתת לתושבים הזדמנות נוספת לחיות חיים מלאים ושמחים, ללא מחלוקות וסכסוכים שהורידו את ההשקעה הגדולה של תושבי הכפר לטמיון...

בריא להכיר

מה שיפה בתותים, זה שגם אם אתם לא אוהבים הרבה ירקות, הם כל כך טעימים שקל להכניס אותם לתפריט בלי להרגיש שזה "בריאותי". אפשר לאכול אותם סתם ככה, להוסיף אותם לסלט פירות, לשתות מהם מיץ או אפילו להניח עליהם יוגורט! תות השדה הוא פרי קל, טעים ומזין, שמהווה תחליף מצוין לפינוקים אחרים. אז בפעם הבאה שאתם מסתובבים בשוק, אל תשכחו להרים כמה תותים - הבריאות שלהם לא נגמרת רק בטעם טוב!

תות שדה - פרי אביבי וטעים - העונה הזאת, חודש אייר, מביאה איתה את תות השדה - פרי מתוק וטעים, ולא רק שהוא מעדן על טהרת הטבע, הוא גם בריא מאוד! תות השדה עשיר בוויטמין C, שמחזק את מערכת החיסון ועוזר לנו להרגיש טוב יותר, במיוחד בעונת המעבר. הוא גם מכיל ויטמינים A ו-K, שעוזרים לבריאות העיניים ולשמירה על עור יפה. אבל לא רק ויטמינים יש לתות השדה להציע. הוא גם מלא באנטי-אוקסידנטים, חומרים שעוזרים להילחם בנזקים לתאים שלנו, וגם סיבים תזונתיים, שחשובים לעיכול תקין.

להארות ולהערות ניתן לפנות nefesh1995@gmail.com להזמנות ולהפצה: 054-8458729 [ניתן לקבל את העלון במייל]